

gen Tvivl om, at Skruebrækkeriet vel nok maa betegnes som en af de mest uhæderlige Former for Konkurrence. Denne Form for Konkurrence ere vi ikke saa vant til herhjemme i de senere Aar, men ved enkelte Lejligheder har den dog gjort sig gældende. Sidste Sommer havde vi en Strejke i Sporvognsfaget, der medførte, at en hel Del Mennesker drev uhæderlig Konkurrence overfor de tidligere ansatte Funktionærer.

Formanden: Jeg vil advare det ærede Medlem imod at komme for stærkt ind paa disse Enkeltheder angaaende Skruebrækkeri og deslige. Det ligger noget borte fra Lovforslaget.

Sigvald Olsen: Jeg skal naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Opfordring i saa Henseende, men det forekommer mig, at der er Anledning til at gøre opmærksom paa den Forbindelse, der er imellem Arbejdernes Organisationer, naar de bekæmpe illoyal og uhæderlig Konkurrence, og Lovforslagets Hensigt.

Formanden: Det vil jeg heller ikke hindre det ærede Medlem i. Jeg advarer kun imod at komme ind paa en Omtale af enkelte Tilfælde.

Sigvald Olsen: Jeg skal da lade være med at køre med Sporvogn i Øjeblikket og vende tilbage til Sagen. Det er højst forskellige Organisationer, der have anmodet om Støtte for at modarbejde uhæderlig Konkurrence. Der er først og fremmest Handelsorganisationerne. Man forstaar saa godt, at de mene, det er rigtigst, at der saa vidt som muligt gøres noget for at beskytte dem derimod. Saa har tillige en Overlæge Lassen anmodet om, at der i Loven maa blive sat en Stopper for den Reklame-Frækhed — saaledes betegnes det af vedkommende Læge —, som finder Sted for Arkanauvæsenets Vedkommende. Det er nu ikke sket, idet Landstinget har ment, at det var et Emne, der nærmest hørte hjemme under Medicinallovgivningen og ikke under nærværende Lov. Saa er der Bestyrelsen for Dansk Arbejde, der ligeledes har søgt at faa dansk Arbejde beskyttet ved nærværende Lov. Fremdeles har Industriraadet afgivet sin Betænkning om det, og ligeledes Orkesterforeningen, som har ment, at her var Anledning for denne Forening til at værges sine Medlemmers Interesser, saa at der i Loven kom til at staa, at det skulde være for-

budt at avertere med udenlandske Militærmusikere, naar disse ikke i Virkeligheden vare Militærmusikere, men kun optraadte i Maskeradedragter. Ligeledes have Sagførerforeningerne ment, at Sagførerne skulde have en Beskyttelse mod „juridiske Kontorer“, som de naturligvis mene gøre dem Skade. Det skulde være forbudt at avertere med juridisk Assistance ved Køb og Salg af Ejendomme, naar vedkommende ikke havde Sagførerbestalling. Endvidere er der et herværende Sagførerfirma, som ønsker, at det i Loven skal forbydes under Straf at avertere med Kendskab til hemmelige Fabrikationsmaader, noget, der ogsaa er taget Hensyn til i Loven. Fremdeles ønsker Vin-Sektionen under Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer en Beskyttelse mod, at Litografer her i Landet lade trykke og sælge Etiketter med udenlandske Firmaers Navne eller Varemærker; dette er det ikke hidtil lykkedes ved Lovgivningen at forhindre, og nu mener man, at denne Lov skulde ogsaa omfatte disse Tilfælde. Endvidere er der den bekendte Forening „Vigilia“, der mener, at her var Anledning til at forbyde Avertering med de saakaldte „franske Artikler“. Om det saa er Telegrafdirektoratet, ønsker det Beskyttelse mod, at der anvendes Blanketter af lignende Udstyr som dem, der nu anvendes af vort Telegrafvæsen. Fra Boghandlerforeningerne her i Landet er der ogsaa fremsat Ønske om Beskyttelse mod falsk Reklame, og endelig er der med Hensyn til Tilgiften fra Norge kommet en Anmodning til Grosserer-Societetet her, som har ladet den gaa videre til Udvalget, om at lade Forespørgerne vide, hvorledes man behandler den Sag her i Landet. Man har meget fornuftigt svaret, at man maa henvise Norge til ved Lov eller ved indbyrdes, kollegialt Samarbejde at søge at faa forhindret den Slags Omsætningsforhold med Tilgift, som der er anket over.

I Industriraadets Betænkning hedder det, hvad jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse et Par Linier af: „En Lov, der vil gribe ind i de Former, hvorunder Næringslivet trives, bør paa Forhaand modtages med Varsomhed. Det er ikke nogen let Sag at sondre med Sikkerhed imellem, hvad der er en Følge af en naturlig Udvikling, og hvad der maa karakteriseres som usunde Udvækster. — Enhver ny Form for Reklame og Konkurrence vil skræmme den ængstelige Købmand, men at fæstne denne Side